

מסורת הש"ס

6) שטות מ: (גלי ה.)
7) שטות מ: (גלי ה.)
8) שטות מ: (גלי ה.)
9) שטות מ: (גלי ה.)
10) שטות מ: (גלי ה.)
11) שטות מ: (גלי ה.)
12) שטות מ: (גלי ה.)
13) שטות מ: (גלי ה.)
14) שטות מ: (גלי ה.)
15) שטות מ: (גלי ה.)

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

1.

עין משפט
נר מצוה

בא א מ"י פ"ו מהל'
שלה ופקדון הלכה
א סגן ששן סח טושיע
ח"מ פ"י (נ"ו) ספ"ח
ו(פ"י) לה ספ"ח:
כ"ב ב טושיע ח"מ פ"י נ"ג
ספ"ח:
ל ג ד מ"י פ"ו מהל'
טושיע סח ספ"ח:
טושיע וטען הלכה יג
וע"י כהנא ונחמ"ט טור
ש"ע ח"מ פ"י קל"ה פ"י
ח:
לא ה מ"י פ"ו מהל'
טושיע סח ספ"ח:
לב ו מ"י פ"ו מהל'
טושיע סח ספ"ח:
לג ז מ"י פ"ו מהל'
מכירה ה"א ספ"ח
ששן סח טושיע ח"מ פ"י
נ"ג ספ"ח:
לד ח מ"י פ"ו מהל'
פרקין ה"א כ"ב ספ"ח
ששן קל"ה טושיע סח
ספ"ח:
רמב"ם פ"י:

רבינו חננאל

והא דבאר רב נחמן ג'
שטות משביעין אורח
כו' הוא כפי הנחל קמא.
ואסי' פרשי איני ספק
שכבר ולא פרי ספק
מפני מאי טעמא ספק
אסור בחורה. שבעי לא
אסור בחורה. כפי ר'
יריא תקפא א' בפניו מהו
כו' ת"י כרי' א' בששיטה
אדוקין בה אבל אם היה
יצא מתחת יד אחד
המפ"ה. ופשיטא הכא
במה שפיקין דאנת לקמן
שניה אדוקין בה ואסי'
להו ריבא הוא לפיכך לה
ואילו והדרי כי תפיס לה
זר מנתן וטען דאורי' לי
ואמר לי שקלא דידך היא.
ואידך טעין אגורה ליה
דאסי' ליה עד השתא
חשרת ליה בגולן וטענת
כלה דרי' הוא ואתא הוא
ותפיס בהראי וטען בה
והשתא אמרה אגורה ליה
בלא שהי שקלא אנת.
אי בעית תימא לעולם
דאנת לקמן כי תפיס לה
זר ואידך ספק דרובי
דאסי' אפילו סומכוס
דאמר פתח המוטל בספק
הולקין בלא שכונה מודה
סומכוס דסריכא לאו כלום
היא. אם תמצא לומר
תקפא א' בפניו מציאין
אורח מידו הקדישה אינה
מקודשת. ואם תמצא
לומר אין מציאין אותה
מידו הקדישה מקודשת.
הקדישה בלא תקפא מהו
מי אסי' כיון דאמר סר
אסירתו לגבוה כמסירתו
להרוש דמי כמאן דתקפה
דמי או דלמא השתא מיא
הא לא תקפא. ת"י ש' דההיא

אלא הא דאמר רב נחמן. תימה הא הכא נמי משמטי ו"ל דרב
נחמן מחייב שבעת היסת אפי' היכא שמוכר וזמור זה
הספק שהוא צריך עלי הוא דלא שייך אשטמוטי וכן פי' רב האי
גאון שמשיעין שבעת היסת ארקקעות אפי' דלא שייך צבו
אשטמוטי וקשה דכפי' שבעת הדיינים
(דף מ: ושם ד"ה אשטמוטי) משמע דלא
מחייב שבעת היסת אלא המשום
אשטמוטי דקא פריך אדרבה אין
אדם מעי' ומשי' דמשמטי ו"ל כיון
דבשאינו בעין משמטי אף כשהוא
בעין לא פלוג רבנן א' נמי אקושיא
דר' חייל סמין: דרנ"ג ר' חייל.
הקשה רש"י אמאי לא מייתי מתני'
דשבעת ו"ל דע"י ר' חייל שנאה
רבי כדמוכח ה"ס (דף מ:):

שבעת ש"א ש"חתי בה די.
ד אפילו נאנסה מייד וזף על פי
דמשאחזיה פטור דקמני בהמפקד
(לקמן דף ס"ג) מי' שמה נאנסה קודם
שהחזירה אבל קשה מהשלי אלושנה
(לקמן דף ס"ג) דקאלמו ושכר זה נשנה
אין רואה הא יש רואה יביא רואה
ויפטור והא שמה שלח בה די ו"ל
שיפטור משבעת שנאנסה אף ישבע
שלא שלח בה די אף נמי שלא שלחתי
בה די אינו נשבע אלא ע"י גגולו
שבעת שלא פשעתי בה וכשיש רואה
שנאנסה פטור לגמרי ור"מ מפרש
אפי' ע"י גגולו לא ישבע היכא שהיה
במה שפיקין דאנת לקמן
הדומה דלמה י"ל ששלח בו די דדוקא
בשופטין שחלקו ונחמייב שבעת
ממקום אחר מגלגלין משום דמורי
הימרא ושבעת שלא שלחתי בה די
מפרש ר"מ שלא אכלה דליתו בכלל
שבעת שלא פשע בה ושאינה נרשמו:
ספק מ"זה ישנה יש לו ע"י. וההיא
דמשביעין אורח ג' שבעת
ודשמיים נשבעין וטעלן נמי חיישין
שמה מלוה ישנה יש לו עליו ולכן
אין לפטורו בלא שבעת וגם ספק
יעול בלא שבעת אבל בגולן דהיא
וכופר נפקדון אין להכשיר מטעם
שמה ספק מלוה ישנה יש לו עליו:
מ"זון אפשר בחורה. אם לא חזרו
אזל אין לפרש אם חזרו שאינו מייד
לו יחזרו אבל אם לא חזרו יעכבו
אפי' שידע שלא חזרו עוד דל"כ גם
מספק שבעת לא יפרשו:

אגרת' ליה בלא שהי. וליתו נאמן
נמינו דאי בעי אמר תקפה
ממני דמינו נמקום עדים הוא:

משביעין אורח. לשאינו מודה במקל'ת: נימא מינו. דמעין פניו לכפור
הכל ללא לאשטמוטי בעי ומשדו אשבעת: שניסם נשבעים. גבי
חזוני על פנקסו וקשה לי אמאי שבעת למתני' דשבעת ומייתי לה
מכרימא: נימא מינו. כיון דמד מינייהו דהיא חשד אממונא: שלש
שבעות משביעין אורח. לשומר חנם
שטוען נגנבה: שלש שלחתי כפי די.
לעשות מלאכתי דאי שלח בה די הו'
גולן עליה ומיחייב בלוגסיה ואפילו
נאנסה נרשומיה היא קיימא ודידיה
היא: נימא. גבי שבעת שאינה
נרשומיה היא וכופר בה חשד נמי
אשבעתא: אפי' אמר. טעמא דמתני'
לאו דבר יומתן דאי הוה חשד לן
אהולך ותוקף בעלית מכירו חנם הוה
לן חשד אשבעת אלא חיישין שמה
מלוה ישנה יש לו עליו על זה ומכיר
בו ששמה ויכפור בו והולך ותוקף
בעליתו ונשבע שיש לו בה דמי מליה
ועלית זו שלו דהא אפי' גלימא דעל
כתפיה שעבד ליה: אי כפי. אמאי
רמו עליה שבעת כיון דאי לא הו'
עליה לא הו' תפיס בה: נשקלה בלא
שבעת. לגבות מלוה שלו: ולא פרשי
מספק ממונא. אבל מודאי דמונא
פרכי ומאן דלא פריש חשד נמי
אשבעתא: ספקא אחר. הוילאה מיד
מכירו נמוקה והרי כולה בידו קודם
שנשבעו: יולאס מספק ידו של אחר
מס. יולאס (ולנדו) לפני ב"ד מתחת
יד האחד שהוא לבדו אחו' בה ולא
מכירו: פרי' א. עעדים: דקפני.
שזה לבדו אחו' בה ובלא' אלא לאו
אפי' למוכסו כו'. וכדאוקמינן דשמיך ולנסוף אוח:
אפי' שבעת אינטרין לאשטמוטינן
דכנה"ג מודי סומכוס דלפי' שבעת
לא שקיל דהא לאו ממון המוטל בספק
הוא: דסריכא לאו כלום היא. ואין
שור שטוען לפניך ולא דמי לנמלא
עונבה גדלה (ב"ב דף מו:). ואסי'.
כשאלתנו לפשוט דמוליאין אותה מידו
ומלוקין: פקדישה. בלא תקפה: אינס
מקודשת. דלא אליס הקדישה מתקפה:
סא לא ספק. ואין יכול להקדישה:
מקותא

בלא שבעת מודה סומכוס ד"סריכא לאו כלום היא אם תמצא לומר תקפה
אחר בפנינו מוציאין אותה מידו הקדישה אינה מקודשת אם תמצא לומר
תקפה אחר בפנינו י'אין מוציאין אותה מידו הקדישה בלא תקפה מהו כיון
ד"דאמר רב י'אמירתו לגבוה כמסירתו להרוש דמי כמאן דתקפה דמי או דלמא
השתא מיהא הא לא תקפה וכתוב י'איש כי יקדיש את ביתו קדש וגו'
י'מה ביתו ברשותו י'אף כל ברשותו לאפוקי האי דלא ברשותו ת"ש דההיא
מסותא
הקדישה בלא תקפה מהו. ומיירי נמי כיון ששקף שבעת שהקדיש ולנסוף כשאלה הגזר
כו' הוה הקדש כמקפה לכיון ששקף אודי' אודי' ליה והוה הקדש ולא דמי לגולן ולא נתיאשו
הבעלים דשמיים אין יכולין להקדיש
זה לפי שאינו ברשותו דכיון דלודי' ליה הו' נפקדון שיש לו צד כתיבם דיכול להקדיש
כמוכר את הספינה (גי'
מסותא דהקדיש חד ושמך אידך ומסקנא דלא הו' הקדש אלא שתיקמו אינו כהודא:
"וה"א הבא דבי תקפה בהן כו'. נראה דהכי
מיבעי ליה כמקפת' כיון דמקרקעי היא והוה דינא כל דאליס גבר וכיון דלא תקפה
האחד והקדישה כשהיא בידו מתקפת' מו לא פקע אפי' חזר
מכירו ותקפה ממנו כי הקדישה בלא תקפה נמי הו' הקדש או דלמא כיון דלפי'
גבר האחד אם יכול השני לחזור ולתקפה ממנו וזכה ה"ה
הקדיש בלא תקפה לא יחול הקדש כלל כיון דמכירו אם תקפה היה וזכה
דלא אליס הקדש מתקפה וישתא אייתי והא כהא אם
תקפה

בלא שבעת מודה סומכוס ד"סריכא לאו כלום היא אם תמצא לומר תקפה
אחר בפנינו מוציאין אותה מידו הקדישה אינה מקודשת אם תמצא לומר
תקפה אחר בפנינו י'אין מוציאין אותה מידו הקדישה בלא תקפה מהו כיון
ד"דאמר רב י'אמירתו לגבוה כמסירתו להרוש דמי כמאן דתקפה דמי או דלמא
השתא מיהא הא לא תקפה וכתוב י'איש כי יקדיש את ביתו קדש וגו'
י'מה ביתו ברשותו י'אף כל ברשותו לאפוקי האי דלא ברשותו ת"ש דההיא
מסותא